

การศึกษาคุณสมบัติของจีโอพอลิเมอร์ตัวร์จากถ้วย ผสมซีโอลิตธรรมชาติ

ธนากร ภูเงินขำ^{1*} และ มีรัตน์ สินศิริ²
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ต.สุรนารี อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นการศึกษาถึงคุณสมบัติของจีโอพอลิเมอร์ตัวร์จากถ้วยผสมซีโอลิตธรรมชาติ โดยการแทนที่ซีโอลิตธรรมชาติในถ้วยร้อยละ 0, 60, 80 และ 100 โดยน้ำหนัก การศึกษาใช้สารละลายโซเดียมชิลิกेटและสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์เป็นตัวทำปฏิกิริยา อุณหภูมิในการเร่งปฏิกิริยาของตัวอย่างเท่ากับ 75 องศาเซลเซียส เวลาในการเร่งปฏิกิริยาของตัวอย่างเท่ากับ 24 ชั่วโมง ทำการแปรผันอัตราส่วนโดยน้ำหนักของสารละลายโซเดียมชิลิกे�ตต่อสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์เท่ากับ 0.5, 1.0, 1.5, 2.0 และ 2.5 อัตราส่วนโดยน้ำหนักของสารละลายต่อวัสดุเชื่อมประสานเท่ากับ 0.40, 0.50, 0.60 และ 0.70 ความเข้มข้นของโซเดียมไฮดรอกไซด์เท่ากับ 5, 10, 15 และ 20 มิลลิกรัมต่อลิตรและ 0.40, 0.50, 0.60 และ 0.70 ความเข้มข้นของโซเดียมไฮดรอกไซด์เท่ากับ 5, 10, 15 และ 20 มิลลิกรัมต่อลิตร

ผลการทดสอบพบว่าที่อัตราส่วนโดยน้ำหนักของสารละลายโซเดียมชิลิกे�ตต่อสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์เท่ากับ 1.5-2.0 ความเข้มข้นสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์เท่ากับ 15 มิลลิกรัมต่อลิตร อุณหภูมิในการเร่งปฏิกิริยาของตัวอย่าง 75 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ให้ค่ากำลังอัดที่สูง ซึ่งมีค่ากำลังอัดระหว่าง 240-940 กก./ซม.² และค่ากำลังอัดมีแนวโน้มที่จะพัฒนาเร็วในช่วงแรกของอายุการบ่ม แต่ช่วงปลายจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนักหรือไม่มีเลย อีกทั้งผลการทดสอบยังพบอีกว่าการแทนที่ซีโอลิตธรรมชาติในถ้วยร้อยละ 60 มีความเหมาะสมทั้งการให้ค่ากำลังอัดและการไหลแผ่ หมายความว่าสามารถนำไปใช้งาน

คำสำคัญ : จีโอพอลิเมอร์ / การไหลแผ่ / ระยะเวลาการก่อตัว / กำลังอัด / ซีโอลิตธรรมชาติ

* Corresponding author. E-mail: tpcivil2526@gmail.com

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สำนักวิชาชีวกรรมศาสตร์

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สำนักวิชาชีวกรรมศาสตร์

A Study on Properties of Geopolymer Mortar Made from Fly Ash Incorporated Natural Zeolite

Tanakorn Phoo-ngernkham^{1*} and Theerawat Sinsiri²

Suranaree University of Technology, Maung, Nakhonratchasima, Thailand 30000

Abstract

This article presented properties of geopolymer mortar using fly ash and natural zeolite as a binder. The fly ash was replaced by natural zeolite at the rate 0, 60, 80, and 100% by weight. Sodium silicate (Na_2SiO_3) and sodium hydroxide (NaOH) solutions were mixed together and then used as a liquid portion in the mixture in order to activate the geopolymers. The ratios between Na_2SiO_3 and NaOH were varied, namely, 0.5, 1.0, 1.5, 2.0, and 2.5 by weight whereas the liquid/binder ratios of 0.40, 0.50, 0.60, and 0.70 by weight were used. In addition, the NaOH concentrations of 5M, 10M, 15M, and 20M were also used as variables. Each mixture was separated and cured in the oven at the temperature of 75°C for 24 h. Flowability and setting times of all fresh geopolymers mortars were investigated. Additional, the compressive strength was tested at the ages of 7, 14, 28, and 60 days.

The results revealed that the mixture having $\text{Na}_2\text{SiO}_3/\text{NaOH}$ of 1.5-2.0, 15M of NaOH concentration and 75°C of curing temperature, showed a compressive strength ranged between 240-940 ksc which high enough for using as normal and high strength concretes. Additionally, the compressive strength of geopolymers mortar obviously increased at early age. However, at the later age, it slightly increased or did not increase at all for some mixtures. Furthermore, the replacement of natural zeolite at the rate of 60% by weight were well-suited for both compressive strength and workability.

Keywords : Geopolymer / Flow test / Setting times / Compressive strength / Natural zeolite

* Corresponding author. E-mail: tpcivil2526@gmail.com

¹ Graduate Student, School of Civil Engineering, Institute of Engineering.

² Assistant Professor, School of Civil Engineering, Institute of Engineering.

1. บทนำ

จีโอโพลิเมอร์ [1] เป็นวัสดุเชื่อมประสานที่ได้รับความสนใจในการพัฒนาขึ้นมาเพื่อเป็นทางเลือกใหม่สำหรับทดแทนการใช้ปูนซีเมนต์ [2] อาจเนื่องจากในสภาวะปัจจุบันวัสดุดิบที่ใช้อยู่มีข้อจำกัดทางด้านวัตถุดิบที่ใช้ผลิตอีกทั้งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในระหว่างกระบวนการผลิต ตลอดจนโครงสร้างที่ต้องการให้มีลักษณะพิเศษ อาจมีความจำเป็นที่ต้องใช้วัสดุที่มีคุณสมบัติพิเศษมากขึ้น โดยการใช้วัสดุที่เหลือใช้หรือวัสดุตามธรรมชาติตามใช้ทดแทนปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์

จีโอโพลิเมอร์ (geopolymer) เป็นการพัฒนาสารซีเมนต์ชนิดใหม่ที่ไม่ใช้ปูนซีเมนต์เป็นตัวประสาน ซึ่งสามารถสังเคราะห์ได้จากวัตถุดิบที่มีส่วนประกอบชิลิกา (silica, SiO_2) และอะลูมินา (alumina, Al_2O_3) เป็นองค์ประกอบ [3] จีโอโพลิเมอร์ใช้หลักการของการทำปฏิกิริยาของชิลิกาและอะลูมินาให้เป็นโมเลกุลลูกโซ่ในลักษณะของพอลิเมอร์ กระตุนด้วยสารละลายที่มีความเป็นด่างสูงแล้วใช้ความร้อนเป็นตัวเร่งปฏิกิริยา ได้สารซีเมนต์ที่มีคุณสมบัติในการรับแรงได้ ดังนั้นจีโอโพลิเมอร์จึงสามารถใช้เป็นวัสดุเชื่อมประสาน เช่นเดียวกับซีเมนต์เพสต์ สำหรับวัสดุปูชโซล่านานี่นิยมใช้เป็นวัสดุดั้งเดิมได้แก่ เล้าโลย [4-5] แต่ขณะเดียวกันนอกเหนือจากเล้าโลยยังมีวัสดุปูชโซล่านอกหลาชชนิด ได้แก่ ซีโอลิต (zeolite) ไดอะтолอมไมเตอร์ไลท์ (zeolite) เป็นต้น ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่mvัสดุปูชโซลานธรรมชาติที่ประกอบด้วยชิลิกาและอะลูมิโนเป็นหลัก เช่นเดียวกัน

ซีโอลิตซึ่งจัดเป็นสารประกอบอัลูมิโนชิลิกेटหรือสารอัลูมิโนฟอสเฟตต์อย่างเป็นโครงสร้าง 3 มิติ แบบรูปทรง 4 หน้า ซีโอลิตอาจจะเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือเกิดจากการสังเคราะห์ทางเคมีจากน้ำยังมีความพรุนสูง (micro porous molecules) มีโครงสร้างในโครงสร้างที่มีรูปแบบแน่นอน ขนาดประมาณ 3-30 อั้งสตروم ($1 \text{ อั้งสตروم} \approx 1 \times 10^{-10} \text{ ม.}$) ภายในโครงสร้างเปิดด้วยไอออนบวกและโมเลกุลของน้ำ ซึ่งโมเลกุลทั้งสองชนิดสามารถเคลื่อนย้ายได้ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนไอออน

华北ไดดี [6-7]

ซึ่งจากการวิจัยที่ผ่านมาพบว่าการใช้เล้าโลยเป็นวัสดุตั้งต้นในงานจีโอโพลิเมอร์มีระยะเวลา ก่อตัวที่รวดเร็ว ส่งผลให้ความสามารถทำงานได้น้อย ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมุ่งประเด็นศึกษาถึงคุณสมบัติความสามารถทำงานได้ของจีโอโพลิเมอร์ อีกทั้งกำลังอัดพอเหมาะสมแก่การนำไปใช้งานได้ โดยจากลักษณะของซีโอลิตธรรมชาติที่มีน้ำหนักเบา ความพรุนสูง มีอัตราการทำปฏิกิริยาที่ช้าลงกว่าที่จะปรับปรุงคุณสมบัติตรงประเด็นนี้ได้ อีกทั้งสามารถช่วยลดหน่วยน้ำหนักลงได้

2. วัสดุประสงค์

เพื่อศึกษาถึงความสามารถทำงานได้ ระยะเวลาการก่อตัวและการรับกำลังอัดของจีโอโพลิเมอร์ตัวร์ เมื่อใช้ซีโอลิตธรรมชาติเป็นวัสดุตั้งต้น โดยวิเคราะห์ในเชิงภาพของจีโอโพลิเมอร์ตัวร์

3. การเตรียมวัสดุและการทดสอบ

3.1 วัสดุที่ใช้ในการทดสอบ

วัสดุประสานที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเล้าโลย Class F (FA) จากโรงไฟฟ้าแม่มาะ จังหวัดลำปาง และซีโอลิตธรรมชาติ (NZ) ประเภท Clipnoptillolite ($\text{Na},\text{K},\text{Ca})_6(\text{Si},\text{Al})_{36}\text{O}_{72}2(\text{OH}_2\text{O})$ จากบริษัทเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

มวลรวมละอียดใช้รายແມ່ນ້ຳທີ່ມີຄ່າຄວາມຄ່າງຈຳເພາະທ່າກັນ 2.69

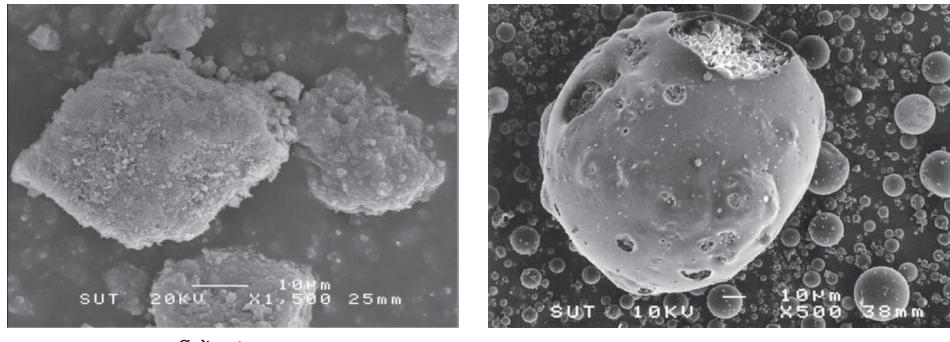
สารละลายที่ใช้ในการผสมจีโอโพลิเมอร์ตัวร์ ประกอบด้วยสารละลายโซเดียมชิลิกेट (Na_2SiO_3) ซึ่งประกอบด้วย Na_2O ร้อยละ 15.32 SiO_2 ร้อยละ 32.87 และ น้ำร้อยละ 51.81 โดยน้ำหนัก และมี pH 9.05 ตรวจสอบโดยเครื่องพีเอชມิเตอร์ สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH) ใช้น้ำกัลลันเป็นตัวทำละลายให้ได้ความเข้มข้นที่ต้องการ

ตารางที่ 1 องค์ประกอบหลักทางเคมีของวัสดุประสาน

Materials	SiO_2	Al_2O_3	Fe_2O_3	CaO	SO_3	LOI
FA	43.87	26.33	10.81	12.69	2.74	1.23
NZ	75.32	10.28	2.66	3.95	1.20	1.41

ตารางที่ 2 คุณสมบัติทางกายภาพของวัสดุประสาน

Physical properties	NZ	FA	Sand
Specific gravity	2.28	2.41	2.69
Bulk density (kg/m ³)	440	973	1,625
Median particle size (μm)	16.17	17.60	-

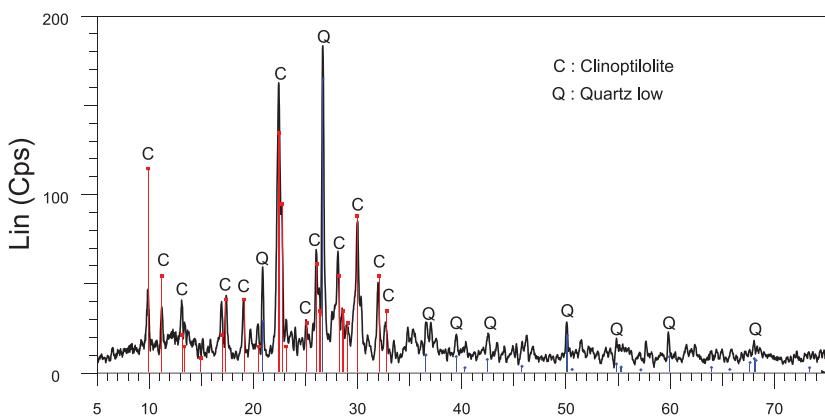
(ก) ซีโอໄල็ต์ธรรมชาติ

(ข) เถ้าloy

รูปที่ 1 SEM ของซีโอໄල็ต์ธรรมชาติและถ้าloy

จากตารางที่ 2 ค่าความถ่วงจำเพาะและค่าความหนาแน่นของซีโอໄල็ต์ธรรมชาติ มีค่าเท่ากับ 2.28 และ 440 กก./ม.³ ตามลำดับ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับถ้าloy และ

ถรายแล้วมีค่าความถ่วงจำเพาะลดลงประมาณร้อยละ 5 และร้อยละ 20 ตามลำดับ และมีค่าความหนาแน่นลดลงประมาณร้อยละ 27 และร้อยละ 73 ตามลำดับ

รูปที่ 2 XRD ของซีโอໄල็ต์ธรรมชาติ ประเภท Clinoplitolite

3.2 สัดส่วนผสมของจีโอโพลิเมอร์ตัวรี

สัดส่วนผสมของจีโอโพลิเมอร์ตัวรีใช้ซีโอໄල็ต์ธรรมชาติแทนที่ในถ้าloyร้อยละ 0, 60, 80 และ 100 โดยน้ำหนัก ใช้อัตราส่วนทรายต่อวัสดุประสานเท่ากับ 1.50 ระยะเวลาทั้งให้ตัวอย่างก่อตัวก่อนการเร่งปฏิกิริยาตัวอย่าง

เท่ากับ 1 ชั่วโมง และเวลาการเร่งปฏิกิริยาของตัวอย่างเท่ากับ 24 ชั่วโมง ทุกอัตราส่วน โดยทำการแปรผันตามอัทธิพลต่างๆ ที่มีผลต่อความสามารถทำงานได้และกำลังอัดของจีโอโพลิเมอร์ตัวรีดังนี้

1) Series A : แปรผันตามอัตราส่วนโดยน้ำหนักของ $\text{Na}_2\text{SiO}_3/\text{NaOH}$ เท่ากับ 0.5, 1.0, 1.5, 2.0 และ 2.5 โดยใช้ความเข้มข้นของโซเดียมไฮดรอกไซด์เท่ากับ 15 มอลาร์ อุณหภูมิการเร่งปฏิกิริยาของตัวอย่างเท่ากับ 75 องศาเซลเซียส และทดสอบกำลังอัดที่ระยะเวลาการบ่มเท่ากับ 7 วัน

2) Series B : แปรผันตามอัตราส่วนโดยน้ำหนักของ Liquid alkaline/binder เท่ากับ 0.40, 0.50, 0.60 และ 0.70 โดยใช้ความเข้มข้นของโซเดียมไฮดรอกไซด์เท่ากับ 15 มอลาร์ อัตราส่วนโดยน้ำหนักของ $\text{Na}_2\text{SiO}_3/\text{NaOH}$ เท่ากับ 1.5 อุณหภูมิการเร่งปฏิกิริยาของตัวอย่างเท่ากับ 75 องศาเซลเซียส และทดสอบกำลังอัดที่ระยะเวลาการบ่มเท่ากับ 7 วัน

3) Series C : แปรผันตามความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH) เท่ากับ 5, 10, 15 และ 20 มอลาร์ โดยใช้อัตราส่วนโดยน้ำหนักของ $\text{Na}_2\text{SiO}_3/\text{NaOH}$ เท่ากับ 1.5 อุณหภูมิการเร่งปฏิกิริยาของตัวอย่างเท่ากับ 75 องศาเซลเซียส และทดสอบกำลังอัดที่ระยะเวลาการบ่มเท่ากับ 7 วัน

4) Series D : แปรผันตามระยะเวลาการบ่มตัวอย่างจีโอโพลิเมอร์ตัวร์เท่ากับ 7, 14, 28 และ 60 วัน

5) Series F : แปรผันตามอัตราส่วนของ Si/AI (S/A) เท่ากับ 1.67, 3.75, 5.12 และ 7.33 ตามลำดับ โดยใช้ความเข้มข้นของโซเดียมไฮดรอกไซด์เท่ากับ 15 มอลาร์ อัตราส่วนโดยน้ำหนักของ $\text{Na}_2\text{SiO}_3/\text{NaOH}$ เท่ากับ 1.5 และทดสอบกำลังอัดที่ระยะเวลาการบ่มเท่ากับ 7 วัน

ตารางที่ 3 อัตราส่วนผสมของจีโอโพลิเมอร์ตัวร์ที่แปรผันตามการแทนที่ในเก้าโลย

Mix ID.	Mix Proportion (g)					
	FA	NZ	Sand	Na_2SiO_3	NaOH	S/A*
15M-FA100-1.5	400	-	600	120	80	1.67
15M-FANZ60-1.5	160	240	600	120	80	3.75
15M-FANZ80-1.5	80	320	600	120	80	5.12
15M-FANZ100-1.5	-	400	600	120	80	7.33

หมายเหตุ * คืออัตราส่วน Si/AI ของวัสดุประสาน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในงานวิจัยมีความหมายดังนี้ 15M คือความเข้มข้นของโซเดียมไฮดรอกไซด์ FA100 คือ ส่วนผสมควบคุมที่ใช้เก้าโลยทั้งหมด FANZ60, FANZ80,

FANZ100 คือการแทนที่ของซีโอลีตธรรมชาติในเก้าโลยร้อยละ 60, 80, 100 ตามลำดับ และ S/A คืออัตราส่วนของ Si/AI ของวัสดุประสาน

ตารางที่ 4 อัตราส่วนผสมของจีโอโพลิเมอร์ตัวร์ที่แปรผันตามอัตราส่วน $\text{Na}_2\text{SiO}_3/\text{NaOH}$

$\text{Na}_2\text{SiO}_3/\text{NaOH}$	Mix Proportion (g)			
	Binders	Sand	Na_2SiO_3	NaOH
0.5	400	600	66.7	133.3
1.0	400	600	100.0	100.0
1.5	400	600	120.0	80.0
2.0	400	600	133.3	66.7
2.5	400	600	142.9	57.1

3.3 วิธีผสมและการทดสอบตัวอย่าง

การผสมทำในอุณหภูมิห้องมีค่าระหว่าง 25-45 องศาเซลเซียส เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพอากาศประเทศไทย และการผสมเริ่มต้นด้วยคลุกเคล้าระหว่างวัสดุประสาน

กับทรายให้เข้ากันดี ประมาณ 1 นาที หลังจากนั้นเติมสารละลายโซเดียมซิลิเกตและโซเดียมไฮดรอกไซด์ เสร็จแล้วผสมอีกประมาณ 10 นาที

การทดสอบค่าการไอลแพร่ของจีโอโพลิเมอร์มอร์ต้าร์ตามมาตรฐาน ASTM C1437 [8]

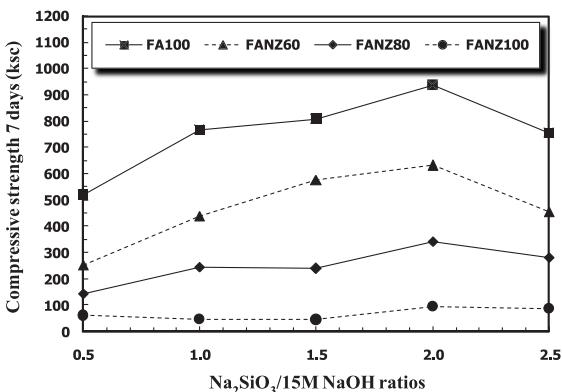
การทดสอบหาค่าร้อยละการก่อตัวของจีโอโพลิเมอร์มอร์ต้าร์ โดยทำการตัดเปล่งวิธีการทดสอบตามมาตรฐาน ASTM C191 [9]

การทดสอบกำลังอัดของจีโอโพลิเมอร์มอร์ต้าร์ ตาม มาตรฐาน ASTM C109 [10] ที่อย่างการบ่ม เท่ากับ 7, 14, 28 และ 60 วัน โดยใช้แบบอะคริลิกขนาด $50 \times 50 \times 50$ มม. หล่อตัวอย่างจีโอโพลิเมอร์มอร์ต้าร์

4. ผลการทดสอบและวิเคราะห์ผล

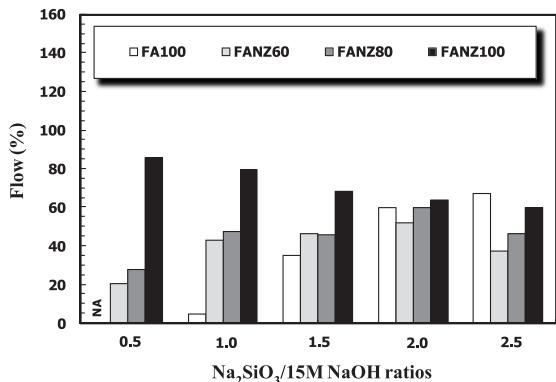
4.1 อิทธิพลของอัตราส่วน $\text{Na}_2\text{SiO}_3/\text{NaOH}$

การทดสอบเบรปันตามอัตราส่วน $\text{Na}_2\text{SiO}_3/\text{NaOH}$

และใช้ความความเข้มข้นของโซเดียมไฮดรอกไซด์ 15 มิลลิกรัม ผลการทดสอบดังแสดงในรูปที่ 3 พบว่าค่ากำลังอัดและความสามารถทำงานได้ดีขึ้นอยู่กับปริมาณของโซเดียมชิลิกเกต และปริมาณการแทนที่ซีโอลิเต็ดหรือรวมชาติ ก่อตัวเร็วเนื่องจากปริมาณโซเดียมไฮดรอกไซด์ที่มากขึ้นช่วยเพิ่มความสามารถทำงานได้ลดลง สอดคล้องกับงานวิจัย [4,11-18]

เมื่อพิจารณาถึงค่ากำลังอัดและการไอลแพร่เท่ากัน พบว่าที่อัตราส่วน $\text{Na}_2\text{SiO}_3/\text{NaOH}$ เท่ากับ 1.0-2.0 ปริมาณการแทนที่ร้อยละ 60, 80 มีค่ากำลังอัดเท่ากับ 240-630 กก./ซม.² และค่าการไอลแพร่ เท่ากับร้อยละ 43-60 แต่ภาวะที่ดีที่สุดคืออัตราส่วน $\text{Na}_2\text{SiO}_3/\text{NaOH}$ เท่ากับ 2.0 ปริมาณการแทนที่ร้อยละ 60 มีค่ากำลังอัดเท่ากับ 630 กก./ซม.² และค่าการไอลแพร่เท่ากับร้อยละ 52

รูปที่ 3 อิทธิพลของอัตราส่วน $\text{Na}_2\text{SiO}_3/\text{NaOH}$ ต่อกำลังอัดและการไอลแพร่

ที่อัตราส่วน $\text{Na}_2\text{SiO}_3/\text{NaOH}$ เท่ากับ 0.5 การแทนที่ด้วยซีโอลิเต็ดหรือรวมชาติทั้งหมดมีค่าการไอลแพร่ที่ดี แต่ค่ากำลังอัดน้อย ส่วนการแทนที่ด้วยถ่านหินทั้งหมดพบว่า การผสมค่อนข้างยากส่งผลให้มีค่าการไอลแพร่ที่น้อย อีกทั้งการหล่อมอร์ต้าร์ลงแบบยากส่งผลให้ได้กำลังน้อย เมื่อเทียบกับอัตราส่วนอื่นๆ

ที่อัตราส่วน $\text{Na}_2\text{SiO}_3/\text{NaOH}$ เท่ากับ 2.5 การแทนที่ด้วยซีโอลิเต็ดหรือรวมชาติทั้งหมดมีค่าการไอลแพร่ทำงานได้เนื่องจากปริมาณของ Na_2SiO_3 ที่มากขึ้นทำให้ส่วนผสมมีความหนืดมากขึ้น อีกทั้งค่ากำลังอัดลดลงเมื่อเทียบ อัตราส่วนเท่ากับ 2.0 แต่การแทนที่ด้วยซีโอลิเต็ดหรือรวมชาติทั้งหมดมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นตามปริมาณของ Na_2SiO_3

ที่มากขึ้น [19] ส่วนการแทนที่ด้วยถ่านหินทั้งหมดมีค่าการไอลแพร่ที่ดี แต่กำลังอัดลดลงเมื่อเทียบกับอัตราส่วน $\text{Na}_2\text{SiO}_3/\text{NaOH}$ เท่ากับ 2.0 อย่างไรก็ตาม การแทนที่ด้วยถ่านหินทั้งหมดมีการแข็งตัวที่เร็ว เมื่อพิจารณาจากกระบวนการผสม

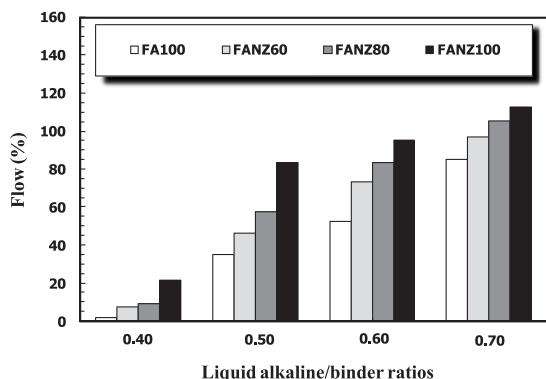
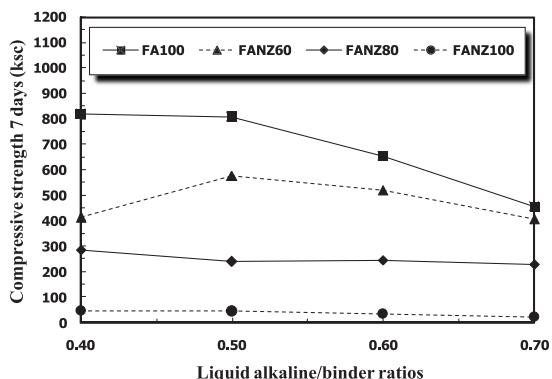
จากเหตุผลข้างต้นพอสรุปได้ว่าอิทธิพลของปริมาณสารละลายน้ำโซเดียมชิลิกเกตต่อโซเดียมไฮดรอกไซด์เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อค่ากำลังอัด เนื่องจากสารละลายน้ำโซเดียมชิลิกเกตเป็นตัวเพิ่มปริมาณชิลิกอนไดออกไซด์ (SiO_2) แก่ส่วนผสม ส่วนสารละลายน้ำโซเดียมไฮดรอกไซด์ทำหน้าที่ช่วยเชลลิกาและละลุмин่าอกมาจากการตั้งตัน เพื่อทำให้ก่อตัวเป็นสารประกอบจีโอโพลิเมอร์ ดังนั้น โดยแนวโน้ม

ปริมาณของสารละลายโซเดียมซิลิกเกตที่น้อยทำให้ค่ากำลังอัดของจีโอโพลิเมอร์ลดลง ในทำนองเดียวกัน การเพิ่มปริมาณโซเดียมซิลิกเกตในส่วนผสมมากขึ้นล่วงผลให้ค่ากำลังอัดสูงขึ้น

4.2 อิทธิพลของอัตราส่วน Liquid alkaline/binder

การทดสอบที่แบร์เพนตามอัตราส่วน Liquid

alkaline/binder ผลการทดสอบดังแสดงในรูปที่ 4 พบว่า อัตราส่วนของเหลวต่อวัสดุประสานและปริมาณการแทนที่ของซีโอลิเตอร์รرمชาติส่งผลต่อค่ากำลังอัดและความสามารถทำงานได้ กล่าวคือความสามารถทำงานได้เพิ่มขึ้นเมื่ออัตราส่วนของเหลวต่อวัสดุประสานเพิ่มขึ้นแต่ค่ากำลังอัดลดลง สอดคล้องกับงานวิจัย [4,11-13,15,17]

รูปที่ 4 อิทธิพลของอัตราส่วน Liquid alkaline/binder ต่อกำลังอัดและการไหลแผ่

เมื่อพิจารณาถึงค่ากำลังอัดและการไหลแผ่ที่เหมาะสมพบว่าที่อัตราส่วนของเหลวต่อวัสดุประสาน เท่ากับ 0.50-0.60 ปริมาณการแทนที่ร้อยละ 60, 80 มีค่ากำลังอัดเท่ากับ 240-580 กก./ซม.² และค่าการไหลแผ่ร้อยละ 46-84 แต่ภาวะที่ดีที่สุดคืออัตราส่วนของเหลวต่อวัสดุประสานเท่ากับ 0.50 ปริมาณการแทนที่ร้อยละ 60 มีค่ากำลังอัดเท่ากับ 580 กก./ซม.² และค่าการไหลแผ่เท่ากับร้อยละ 46

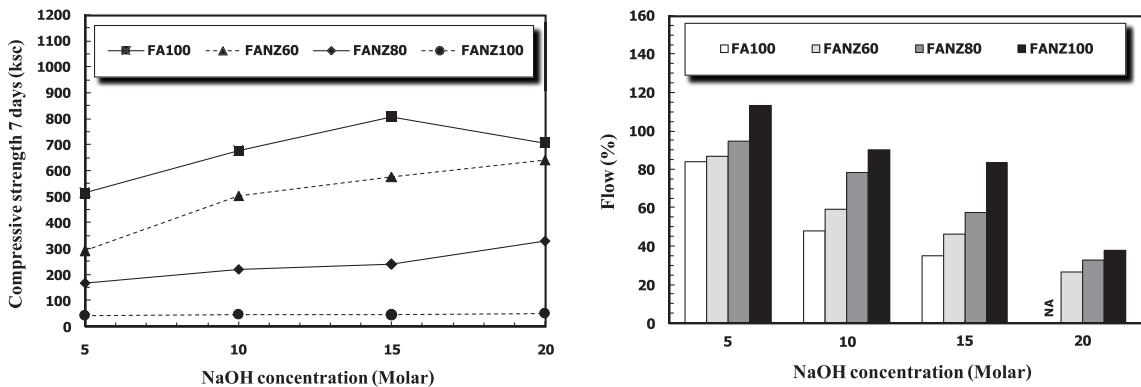
ที่อัตราส่วนของเหลวต่อวัสดุประสานเท่ากับ 0.40 การแทนที่ด้วยซีโอลิเตอร์รرمชาติทั้งหมดปริมาณของเหลวไม่เพียงพอต่อความต้องการของส่วนผสมส่งผลให้ส่วนผสมไม่เป็นเนื้อเดียวกันและยากต่อการหล่อตัวอย่างส่วนการแทนที่ด้วยเดลalloยหั้งหมดส่วนผสมค่อนข้างแท้มากส่งผลให้ค่าการไหลแผ่มีค่าน้อยมาก อีกทั้งส่วนผสมไม่เป็นเนื้อเดียวกันและยากต่อการหล่อตัวอย่างส่วนที่อัตราส่วนของเหลวต่อวัสดุประสานเท่ากับ 0.70 ส่วนผสมมีความเหลวมากส่งผลให้ค่าการไหลแผ่ที่สูง

แต่เมื่อพิจารณาถึงกำลังอัดและงบประมาณ อัตราส่วนนี้ไม่เหมาะสมสำหรับการนำไปใช้งาน

นอกจากนี้ จากรายงานวิจัย [5,17] ได้มีการให้ข้อสรุปไว้ว่าการเพิ่มขึ้นของสารละลายในส่วนผสมทำให้เกิดโพรงที่มีขนาดใหญ่ขึ้น และมีจำนวนโพรงที่มากขึ้น จึงส่งผลให้กำลังอัดน้อยลง ในทำนองเดียวกับ W/C ของคอนกรีตทั่วไป

4.3 อิทธิพลของความเข้มข้น NaOH

การทดสอบที่แบร์เพนตามความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ ผลการทดสอบดังแสดงในรูปที่ 5 พบว่าความเข้มข้นของโซเดียมไฮดรอกไซด์และปริมาณการแทนที่ของซีโอลิเตอร์รرمชาติส่งผลต่อค่ากำลังอัดและความสามารถทำงานได้ สอดคล้องกับงานวิจัย [4,11-15,17-18] กล่าวคือกำลังอัดมีแนวโน้มสูงขึ้นตามความเข้มข้นของโซเดียมไฮดรอกไซด์ที่สูงขึ้นแต่ความสามารถทำงานได้ลดลง

รูปที่ 5 อิทธิพลของความเข้มข้น NaOH ต่อกำลังอัดและการไหลแผ่

เมื่อพิจารณาถึงค่ากำลังอัดและการไหลแผ่ที่เหมาะสมพบว่าที่ความที่เข้มข้นของโซเดียมไฮดรอกไซด์เท่ากับ 10-15 มोลาร์ ปริมาณการแทนที่ร้อยละ 60, 80 มีค่ากำลังอัดเท่ากับ 220-580 กก./ซม.² และค่าการไหลแผ่ร้อยละ 46-79 แต่ภาวะที่ดีที่สุดคือความเข้มข้นของโซเดียมไฮดรอกไซด์เท่ากับ 15 มोลาร์ ปริมาณการแทนที่ร้อยละ 60 มีค่ากำลังอัดเท่ากับ 580 กก./ซม.² และค่าการไหลแผ่เท่ากับร้อยละ 46

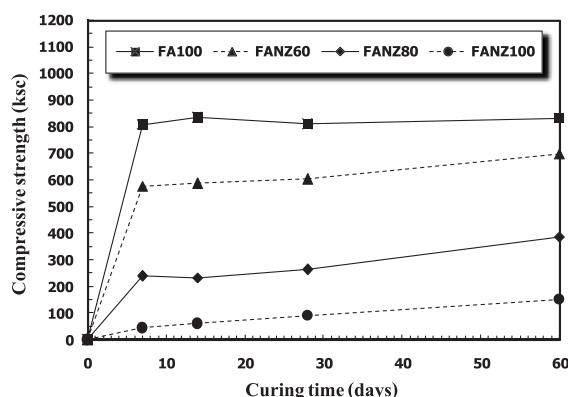
4.4 อิทธิพลของระยะเวลาการบ่มตัวอย่าง

การทดสอบที่เบรพันระยะเวลาการบ่มตัวอย่างดังแสดงในรูปที่ 6 ผลการทดสอบพบว่า กำลังอัดมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงแรกจนถึงระยะเวลาการบ่มที่อายุ 7 วัน หลังจากนั้นมีการเปลี่ยนแปลงที่น้อยมากหรือไม่มีเลยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย [4-5,13-14,17-20]

โดยสมมติฐานเบื้องต้นอาจเนื่องจากการใช้ความเข้มข้น

ของโซเดียมไฮดรอกไซด์ที่สูงทำให้มีการทำปฏิกิริยาที่รวดเร็วแต่อาจมีสารละลายบางส่วนที่ทำปฏิกิริยาไม่หมด และด้วยลักษณะของสารละลายที่มีความหนืดทำให้ลักษณะโครงสร้างมีความพรุน อีกทั้งความหนาแน่นของโครงสร้างไม่ได้แตกต่างจากที่อายุการบ่ม 7 วัน ส่งผลให้กำลังอัดไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนักเมื่อเทียบกับการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยวัสดุปูชโซลามที่ทำให้ขนาดโพรงเล็กลง ส่งผลให้มีความหนาแน่นเพิ่มขึ้นทำให้มีค่ากำลังอัดเพิ่มขึ้น [22]

สำหรับการแทนที่ด้วยซีโอลิตธาร์รมชาติ พบว่าซีโอลิตธาร์รมชาติมีอัตราการทำปฏิกิริยาที่ช้า [7] ช่วงแรกของระยะเวลาการบ่มอาจไม่มีการเปลี่ยนแปลงของกำลังอัดที่มากนัก โดยสมมติฐานที่ซีโอลิตธาร์รมชาติมีอัตราการทำปฏิกิริยาที่ช้าจำเป็นต้องการระยะเวลาการบ่มที่มากขึ้นเพื่อให้มีการทำปฏิกิริยาที่สมบูรณ์ขึ้น [19] ซึ่งงานวิจัยนี้ทำการทดสอบถึงระยะเวลาการบ่มที่ 60 วัน ดังนั้นจำเป็นต้องศึกษาเพิ่มเติมเพื่อยืนยันผลการทดสอบต่อไป

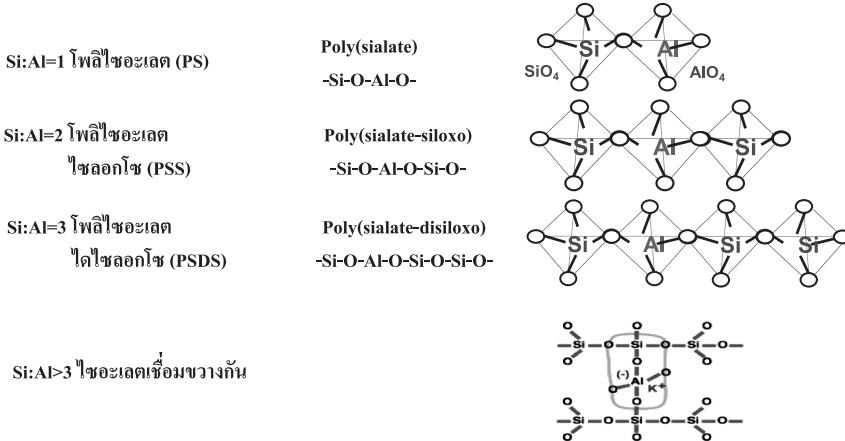

รูปที่ 6 อิทธิพลของระยะเวลาการบ่มต่อกำลังอัด

4.5 อิทธิพลของอัตราส่วน $\text{SiO}_2/\text{Al}_2\text{O}_3$

การพัฒนากำลังอัดของเจือโพลิเมอร์มอร์ต้าร์ที่มีส่วนผสมของอัตราส่วน $\text{SiO}_2/\text{Al}_2\text{O}_3$ ที่แตกต่างกัน พบว่า กำลังอัดของทุกส่วนผสมมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วในช่วงแรกและมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีการเปลี่ยนแปลง [23] นอกจากนั้นยังพบว่าทุกส่วนผสมของอัตราส่วน $\text{SiO}_2/\text{Al}_2\text{O}_3$ ที่แตกต่างกันมีกำลังอัดที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ซึ่งแสดงว่าอัตราส่วน $\text{SiO}_2/\text{Al}_2\text{O}_3$ ที่แตกต่างกันส่งผลกระทบต่อกำลังอัดอย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัย [18, 23]

อีกทั้งจากการวิจัย [18] ยังได้กล่าวเพิ่มเติมว่าโครงสร้างแบบโพลิไซอะเลตไซโลกโซ (Polysialate-Siloxo; PSS) มีอัตราการเกิดปฏิกิริยาที่เร็วกว่าโครงสร้างแบบโพลิไซอะเลตที่เป็นแบบ 2 มิติ และไซอะเลตเชื่อมขวางกัน ดังแสดงในรูปที่ 7 ซึ่งโครงสร้างแบบโพลิไซอะเลตที่เป็นแบบ 2 มิติ และไซอะเลตเชื่อมขวางกันจะเกิดปฏิกิริยาที่ช้ากว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยนี้ที่มีการแทนที่ซีโอลิลต์ธรรมชาติในเดาโลยร้อยละ 0, 60, 80 และ 100 มีอัตราส่วน $\text{SiO}_2/\text{Al}_2\text{O}_3$ เท่ากับ 1.67, 3.75, 5.12 และ 7.33 ตามลำดับ

รูปที่ 7 โครงสร้างการเชื่อมพันธะของโพลิไซอะเลต [3]

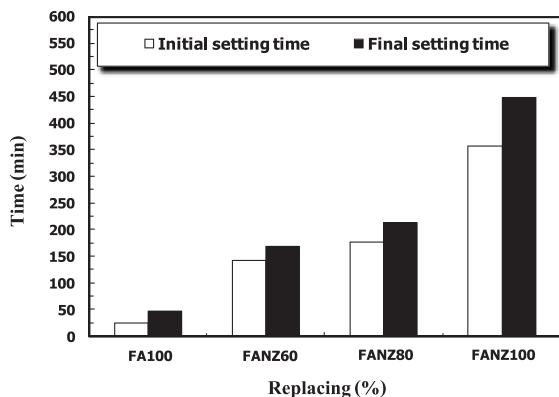
เมื่อพิจารณาจากการพัฒนากระบวนการผลิตและทดสอบการให้ผลลัพธ์ที่ดีของมอร์ต้าร์ในเบื้องต้นพบว่าอัตราส่วน $\text{SiO}_2/\text{Al}_2\text{O}_3$ ที่สูงมีอัตราการเกิดปฏิกิริยาที่ช้ากว่าอัตราส่วน $\text{SiO}_2/\text{Al}_2\text{O}_3$ ที่ต่ำกว่า ซึ่งแสดงถึงการแทนที่ด้วยซีโอลิลต์ธรรมชาติในส่วนผสมช่วยเพิ่มความสามารถทำงานได้ดีขึ้น เนื่องจากมีอัตราการเกิดปฏิกิริยาที่ช้ากว่าการแทนที่ด้วยเดาโลยทั้งหมด แต่มีกำลังอัดน้อยกว่า ดังนั้นการนำไปใช้งานจำเป็นต้องเลือกอัตราส่วนที่เหมาะสมที่สุด

4.6 ระยะเวลา ก่อตัวของเจือโพลิเมอร์มอร์ต้าร์

การทดสอบหาค่าระยะเวลา ก่อตัวเริ่มต้น และระยะเวลา ก่อตัวสุดท้าย มีความสำคัญอย่างมาก เพื่อบ่งบอกถึงความสามารถทำงานได้ของเจือโพลิเมอร์ นอกจากการทดสอบการให้ผลลัพธ์ที่ดีของมอร์ต้าร์ โดยการทดสอบครั้งนี้ได้ทำการตัดแบล็คจากมาตรฐาน ASTM C191 [9]

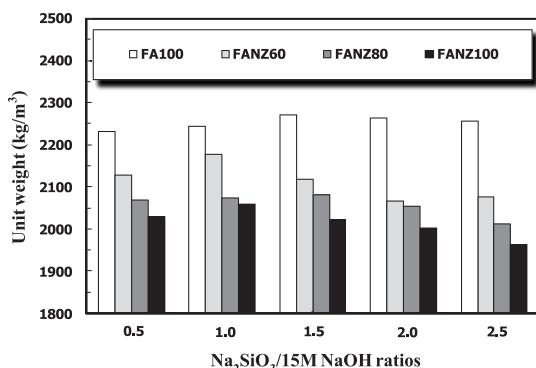
ตารางที่ 5 ระยะเวลา ก่อตัวของเจือโพลิเมอร์มอร์ต้าร์

สัญญาณลักษณ์	ระยะเวลา ก่อตัว (นาที)	
	เริ่มต้น	สุดท้าย
FA100	25	47
FANZ60	142	169
FANZ80	178	213
FANZ100	357	449

รูปที่ 8 ระยะเวลา ก่อตัวเริ่มต้นและระยะเวลา ก่อตัวสุดท้าย

ผลการทดสอบพบว่า การแทนที่ด้วยเกลอลอยทั้งหมด มีการระยะเวลาการก่อตัวที่รวดเร็ว ดังแสดงในตารางที่ 5 และรูปที่ 8 ซึ่งมีระยะเวลา ก่อตัวเริ่มต้นและระยะเวลา ก่อตัวสุดท้ายเท่ากับ 25 และ 47 นาที เมื่อแทนที่ด้วย ชีโอลิเตอร์มชาติ ในส่วนผสมพบว่า สามารถยืดระยะเวลา ก่อตัวเริ่มต้นและระยะเวลา ก่อตัวสุดท้ายมากขึ้น ซึ่งมีค่า ระยะเวลา ก่อตัวเริ่มต้นของ การแทนที่ชีโอลิเตอร์มชาติ

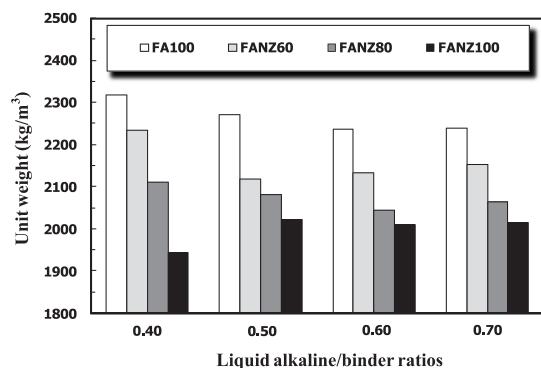
(ก) อิทธิพลของอัตราส่วน $\text{Na}_2\text{SiO}_3/\text{NaOH}$

ในเกลอลอยร้อยละ 60, 80 และ 100 เท่ากับ 142, 178 และ 357 นาที ส่วนระยะเวลา ก่อตัวสุดท้ายของการแทนที่ ชีโอลิเตอร์มชาติ ในเกลอลอยร้อยละ 60, 80 และ 100 เท่ากับ 169, 213 และ 449 นาที

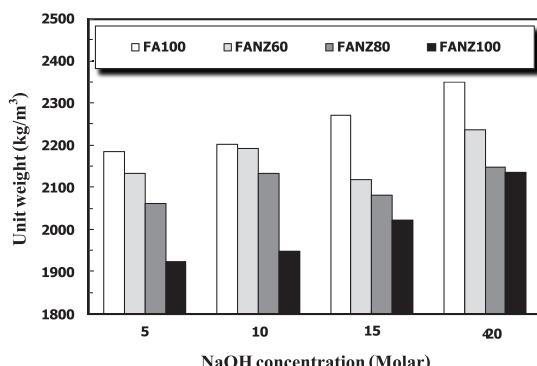
จากการวิจัยของ [19] ได้ทำการศึกษา Strength and setting time of low calcium fly ash based geopolymers mortar มีระยะเวลา ก่อตัวเริ่มต้นและระยะเวลา ก่อตัวสุดท้ายเท่ากับ 129 และ 270 นาที ซึ่งงานวิจัยนี้มีระยะเวลา ก่อตัวเริ่มต้นและระยะเวลา ก่อตัวสุดท้ายเร็วกว่ามาก ซึ่งอาจเป็นผลเนื่องจากการใช้แหล่งที่มาของวัสดุที่แตกต่างกัน [24]

4.7 หน่วยน้ำหนักของจีโอลิเมอร์ตัวร์

ค่าหน่วยน้ำหนักของจีโอลิเมอร์ตัวร์ที่ prepant ตามผลกระทบต่างๆ พบว่า ค่าหน่วยน้ำหนักมีแนวโน้มลดลงเรื่อยๆ เมื่อแทนที่ชีโอลิเตอร์มชาติ ในส่วนผสมของจีโอลิเมอร์ตัวร์ที่ยังกับการแทนที่ด้วยเกลอลอยทั้งหมด ดังแสดงในรูปที่ 9

(ข) อิทธิพลของอัตราส่วน Liquid alkaline/binder

(ค) อิทธิพลของความเข้มข้นโซเดียมไฮดรอกไซด์

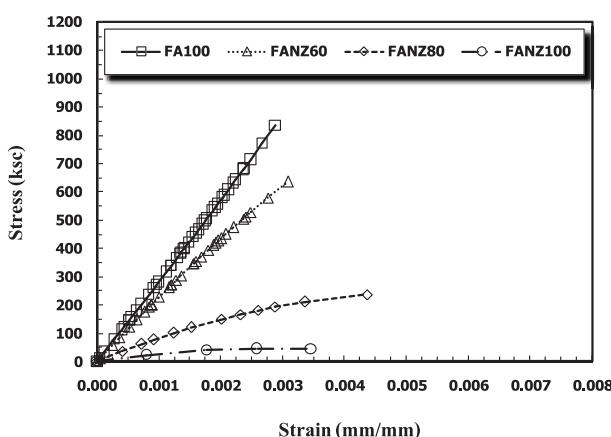
รูปที่ 9 หน่วยน้ำหนักของจีโอลิเมอร์ตัวร์จากผลกระทบต่างๆ

เมื่อพิจารณาจากการทดสอบสูบสูญได้ว่าการแทนที่ชีโอลิต์ธรรมชาติในส่วนผสมค่าหนาแน่นก็มีแนวโน้มลดลง และที่การแทนที่ชีโอลิต์ธรรมชาติในเก้าโลยร้อยละ 60 และ 80 มีกำลังอัดเดหมายเลขสม่ำเสมอในการนำไปใช้งานอีกทั้งเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่น่าสนใจสำหรับการพัฒนาจีโอพอลิเมอร์มวลเบา

4.8 ความสัมพันธ์ระหว่างความเด่นและความเครียดของจีโอพอลิเมอร์ตัวร์

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างความเด่นและความเครียดของจีโอพอลิเมอร์ตัวร์ ดังแสดงในรูปที่ 10 พบว่าแนวโน้มของกราฟมีความซับซ้อนลดลงและความเด่นมีค่าลดลงตามความเครียดมีค่ามากขึ้นเมื่อปริมาณการแทนที่ชีโอลิต์ธรรมชาติในเก้าโลยเพิ่มมากขึ้น โดยลักษณะเส้นกราฟคล้ายพาราโบลาคว่าคล้ายกับคอนกรีตทั่วไป และพฤติกรรมการรับกำลังอัดของจีโอพอลิเมอร์ตัวร์ในช่วงเริ่มต้นมีลักษณะเป็นแบบเชิงเส้น (linear) จนถึงจุดที่สูงขึ้น

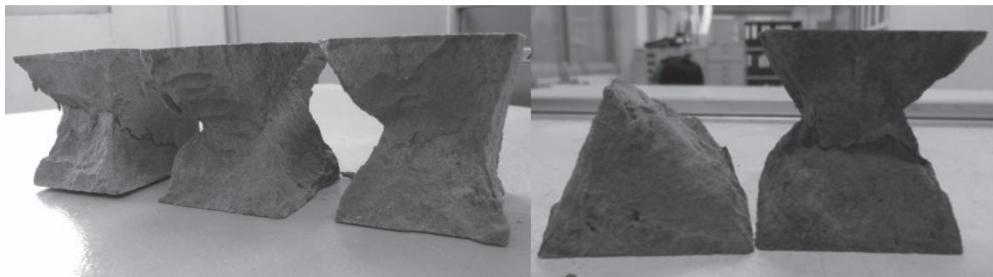
จีโอพอลิเมอร์ตัวร์รับแรงกดอัดได้ประมาณร้อยละ 40-70 ของกำลังอัดประลัย จากนั้นกราฟความสัมพันธ์ระหว่างความเด่นและความเครียดมีลักษณะที่โถงมากขึ้น และเกิดรอยแตกร้าวเล็กๆ (microcrack) อย่างต่อเนื่องแต่เมื่อแรงกระทำสูงขึ้นรอยแตกร้าวจะเกิดและขยายใหญ่มากขึ้นและพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างความเด่นและความเครียดมีความโถงมากขึ้น จนกระทั่งตัวอย่างทดสอบเกิดการวินต์ติ นอกจากนั้นยังพบว่า จีโอพอลิเมอร์ตัวร์จากเก้าโลยหักทั้งหมดในส่วนผสมซึ่งมีกำลังอัดสูง พบว่า เมื่อถึงจุดกำลังอัดประลัยกำลังอัดมีแนวโน้มลดลงอย่างรวดเร็วและเกิดการวินต์ติอย่างรุนแรงและทันทีทันใดในทางตรงกันข้ามกับจีโอพอลิเมอร์ตัวร์ของการแทนที่ด้วยชีโอลิต์ธรรมชาติในเก้าโลยหักทั้งหมดในส่วนผสมพบว่ากำลังอัดต่ำกว่าการใช้เก้าโลยหักทั้งหมดในส่วนผสมพบร่วงตัวอย่างช้าๆ และมีค่าความเครียดสูง ซึ่งแสดงว่ามีความเหนี่ยวในแนวแกน (axial ductility) ที่สูงขึ้น

รูปที่ 10 ความสัมพันธ์ระหว่างความเด่นและความเครียดของจีโอพอลิเมอร์ตัวร์

จากรูปที่ 11 พบว่าลักษณะการวินต์ติจีโอพอลิเมอร์ตัวร์มีการวินต์ติดเกิดขึ้นได้ทั้งสามลักษณะคือแบบเฉือนหรือรูปกรวย แบบผ่าซีกหรือแนวตรงของจีโอพอลิเมอร์ตัวร์ และแบบระเบิดซึ่งขึ้นอยู่กับค่ากำลังอัดของจีโอพอลิเมอร์ตัวร์ และปริมาณการแทนที่ของชีโอลิต์ธรรมชาติในเก้าโลย พบร่วงจีโอพอลิเมอร์ตัวร์ที่มีกำลังอัดอยู่ในช่วง 100 ถึง 700 กก./ซม.² มีลักษณะการวินต์ติแบบเฉือนหรือรูปกรวย และจีโอพอลิเมอร์ตัวร์ที่มีกำลังอัดอยู่ในช่วง 700 ถึง 950

กก./ซม.² มีลักษณะการวินต์ติแบบระเบิด ส่วนลักษณะการวินต์ติแบบผ่าซีกหรือแนวตรงของจีโอพอลิเมอร์ตัวร์นั้นถือเป็นส่วนน้อยของการทดสอบตัวอย่างหักทั้งหมด นอกจากนั้นยังพบว่าลักษณะการวินต์ติของการแทนที่ด้วยชีโอลิต์ธรรมชาติในเก้าโลยมีแนวโน้มที่มีการวินต์ติแบบเฉือนหรือรูปกรวย เนื่องจากมีกำลังอัดที่ต่ำและมีความเหนี่ยวในแนวแกนมากกว่าการใช้เก้าโลยหักทั้งหมดในส่วนผสม ดังแสดงในความสัมพันธ์ระหว่างความเด่นและความเครียด

รูปที่ 11 ลักษณะการวินิจฉัยของจีโอโพลิเมอร์มอร์ต้าร์

ในกรณีที่วัสดุประดานทานต่อการเปลี่ยนแปลงรูปร่างและการวินิจฉัยโดยใช้แรงเลี้ยดทานภายใต้แรงยึดเหนี่ยว (cohesion) ระหว่างอนุภาคในวัสดุนั้น มุมที่เกิดการวินิจฉัยไม่ทำมุม 45 องศา กับแนวราบตามที่สามารถพิสูจน์ได้โดยใช้ Mohr's circle แต่มุมดังกล่าวจะเป็น function กับมุมของความเสียดทานภายใต้แรงหัวงอกันในวัสดุด้วย โดยทั่วไปแล้วค่าของมุมที่เกิดการวินิจฉัยของคอนกรีตหรือมอร์ต้าร์ที่ใช้ปูนซีเมนต์เป็นวัสดุประสานจะอยู่ในช่วง 50 ถึง 60 องศา แต่สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ เป็นจีโอโพลิเมอร์มอร์ต้าร์มีค่าของมุมที่เกิดการวินิจฉัยอยู่ในช่วง 30 ถึง 45 องศา อาจเนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นมอร์ต้าร์และมีกำลังอัดที่สูงกว่าคอนกรีต อีกทั้งงานวิจัยครั้งนี้ใช้อัตราส่วนทรายต่อวัสดุประสานเท่ากับ 1.50 ซึ่งตามมาตรฐาน ASTM C 109 [10] ที่ให้ใช้อัตราส่วนทรายต่อวัสดุประสานเท่ากับ 2.75 ส่งผลให้มีความเป็นเนื้อเดียวกันมากกว่ามอร์ต้าร์ที่ใช้ปูนซีเมนต์เป็นวัสดุประสาน (ASTM C 109) ทำให้รูปแบบของการวินิจฉัยและความเด่นที่เกิดขึ้นมีค่าต่างจากการวินิจฉัยทั่วไปอีกสาเหตุหนึ่งเนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ใช้ตัวอย่างทดสอบเป็นทรงลูกบาศก์ซึ่งมีแรงเสียดทานที่เกิดขึ้นที่ผิวสัมผัสระหว่างหัวกดกับตัวอย่างทดสอบน้อยกว่าตัวอย่างทดสอบทรงกระบอกทำให้การขยายตัวทางด้านข้างน้อยกว่า จึงทำให้สภาวะของหน่วยแรงที่เกิดขึ้นในเนื้อวัสดุเปลี่ยนไป

5. สรุปผลการทดสอบ

1) การแทนที่ไดอะตومไมท์ในเดลอลอยร้อยละ 60 และ 80 อัตราส่วน $\text{Na}_2\text{SiO}_3/\text{NaOH}$ เท่ากับ 1.5-2.0 อัตราส่วน Liquid alkaline/binder เท่ากับ 0.50 ความเข้มข้นโซเดียมไฮดรอกไซด์เท่ากับ 10-15 มอลาร์ ให้ค่ากำลังอัดและการไฟลแฟร์ที่เหมาะสมแก่การนำไปใช้งาน ซึ่งมีค่า

กำลังอัดและการไฟลแฟร์เท่ากับ 220-630 กก./ซม.² และร้อยละ 46-79 ตามลำดับ

2) อัตราส่วน Liquid alkaline/binder ที่มากขึ้นช่วยเพิ่มความสามารถทำงานได้แต่กำลังลดลง และอัตราส่วน Liquid alkaline/binder เท่ากับ 0.50-0.60 มีความเหมาะสมที่สุดทั้งค่ากำลังอัดและการไฟลแฟร์ของจีโอโพลิเมอร์มอร์ต้าร์ โดยมีค่ากำลังอัดและการไฟลแฟร์เท่ากับ 240-580 กก./ซม.² และร้อยละ 46-84 ตามลำดับ สำหรับอัตราส่วนทรายต่อวัสดุประสานเท่ากับ 1.50

3) การแทนที่เดลอลอยด้วยซีโอลายต์ธรรมชาติช่วยยืดระยะเวลาการก่อตัวให้มากขึ้น

6. กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีที่สนับสนุนทุนงานวิจัย และสาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สำนักวิชา วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่ให้ความสำคัญด้านอุปกรณ์ เครื่องมือและอุปกรณ์ในการวิจัยตลอดจนผู้เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ทุกท่าน

7. เอกสารอ้างอิง

- Davidovits, J., 1982, "Mineral Polymers and Methods of Making Them", *United States Patent no. 4349386*.
- Davidovits, J., 1994, "Properties of Geopolymer Cements", *Proceedings of the First International Conference on Alkaline Cements and Concrete*, Kiev State Technical University, Vol. 1, pp. 131-149.
- Davidovits, J., 1999, "Chemistry of Geopolymetric Systems", *Terminology Proceeding :*

- 2nd International Conference on Geopolymer, Paris, France, pp. 9-40.
4. Hardjito, D., Wallah, S.E, Sumajouw, D.M.J., and Rangan, B.V., 2004, "On the Development of Fly Ash Based Geopolymer Concrete", *ACI Mater Journal*, Vol. 101, No. 6, pp. 467-472.
5. Bakharev, T., 2006, "Thermal Behavior of Geopolymers Prepared using Class F Fly Ash and Elevated Temperature Curing", *Cement and Concrete Research*, Vol. 36, No. 6, pp. 1134-1147.
6. Sprynskyy, M., Buszewski, B., Terzyk, A.P., and Namiesnik, J., 2007, "Study of the Selection Mechanism of Heavy Metal Adsorption on Clipnotilolite", *Journal of Colloid and Interface Science*, Vol. 304, pp. 21-28.
7. Castaldi, P., Santona, L., Enzo, S., and Melis, P., 2008, "Sorption Processes and XRD Analysis of a Natural Zeolite Exchanged with Pb²⁺, Cd²⁺ and Zn²⁺ Cations", *Journal of Hazardous Materials*, Vol. 156, pp. 428-434.
8. American Society for Testing and Materials., 2007, "Standard Test Method for Flow of Hydraulic Cement Mortar", *Annual Book of ASTM Standard, Philadelphia*, Vol. 04.08a, ASTM C 1437-07.
9. American Society for Testing and Materials., 2008, "Standard Test Method for Time of Setting of Hydraulic Cement by Vicate Needle", *Annual Book of ASTM Standard, Philadelphia*, Vol. 04.08, ASTM C 191-08.
10. American Society for Testing and Materials., 2002, "Standard Test Method for Compressive Strength of Hydraulic Cement Mortar", *Annual Book of ASTM Standard, Philadelphia*, Vol. 04.02, ASTM C 109/C 109M-02.
11. บ้านกร ภูเงินคำ, มีร์วัฒน์ ลินคิริ และทักษิณิสิทธิ์ พันทวี, 2553, "การศึกษาがらสังอัดของจีโนพอลิเมอร์ มอร์ต้าร์จากซีโอลิตเตอร์มชาติ", การประชุมวิชาการ คونเกรสประจำปี ครั้งที่ 6, อำเภอชะอ่า จังหวัดเพชรบุรี, MAT. 119-124.
12. Hardjito, D., Wallah, S.E, Sumajouw, D.M.J., and Rangan, B.V., 2004, "Factors Influencing the Compressive Strength of Fly Ash Based Geopolymer Concrete", *Civil Engineering Dimension*, Vol. 6, No. 2, pp. 88-93.
13. Chindaprasirt, P., Chareerat, T., and Sirivivatnanon, V., 2007, "Workability and Strength of Coarse Fly Ash Geopolymer", *Cement & Concrete Composites*, Vol. 29, pp. 224-229.
14. Nguyen Van Chanh, Bui Dang Trung, and Dang Van Tuan, 2008, "Geopolymer Concrete", *The 3rd ACF International Conference ACF/VCA 2008*, pp. 235-241.
15. Daniel, L.Y.Kong, and Jay, G. Sanjayan, 2008, "Damage Behavior of Geopolymer Composites Exposed to Elevated Temperatures", *Cement & Concrete Composites*, Vol. 30, pp. 986-991.
16. Detphan, S. and Chindaprasirt, P., 2009, "Preparation of Fly Ash and Rice Husk Ash Geopolymer", *International Journal of Minerals, Metallurgy and Materials*, Vol. 16, No. 6, pp. 720-726.
17. Sathonsaowaphak, A., Chindaprasirt, P., and Primraksa, K., 2009, "Workability and Strength of Lignite Bottom Ash Geopolymer Mortar", *Journal of Hazardous Materials*, Vol. 168, No. 1, pp. 44-50.
18. Songpiriyakij, S., Kubprasit, T., Jaturapitakkul, C., and Chindaprasirt, P., 2010, "Compressive Strength and Degree of Reaction of Bio-mass and Fly Ash Based Geopolymer", *Construction and Building Materials*, Vol. 24, pp. 236-240.
19. Villa, C., Pecina, E.T., Torres, R., and Gomez, L., 2010, "Geopolymer Synthesis Using Alkaline Activation of Natural Zeolite", *Construction and Building Materials*, Vol. 24, pp. 2084-2090.
20. Hardjito, D., Chua Chung Cheak., and Carrie Ho Lee Ing., 2008, "Strength and Setting Times of Low Calcium Fly Ash Based Geopolymer Mortar", *Modern Applied Science*, Vol. 2, No. 4, pp. 3-11.

21. Ravindra, N. and Somnath, G., 2009, "Effect of Mix Composition on Compressive Strength and Microstructure of Fly Ash Based Geopolymer Composites", *ARP Journal of Engineering and Applied Sciences*, Vol. 4, No. 4, pp. 68-74.
22. Chindaprasirt, P., Jaturapitakkul, C., and Sinsiri, T., 2005, "Effect of Fly Ash Finness on Compressive Strength and Pore Size of Blended Cement Paste", *Cement & Concrete Composites*, Vol. 27, pp. 425-428.
23. Wongpa, J., Kiattikomol, K., Jaturapitakkul, C., and Chindaprasirt, P., 2010, "Compressive Strength and Modulus of Elastic and Water Permeability of Inorganic Polymer Concrete", *Materials and Design*, Vol. 24, pp. 236-240.
24. Jaarsveld, J.G.S.van., Deventer, J.S.J.van., and Lukey, G.C., 2002, "The Effect of Composition and Temperature on the Properties of Fly ash and Kaolinite Based Geopolymer", *Chemical Engineering Journal*, Vol. 89, pp. 63-73.